

REVISTA SERAFICA

PUBLICACIÓ MENSUAL
de la V. O. T. de S. Francesch

ACTIVITAT DE L'ORDRE TERCERA

II

OLOT

Deyem en el nombre anterior, que l'Ordre Tercera hauria de fer sentir entre 'ls catòlics la influencia de la seva mentalitat pera que l'acció catòlica sigui sempre integral, aixó es, que no solsament trevalli pera el benestar material de les classes menesteroses, sinó sobretot per el seu benestar espiritual.

Quan per medi de l'acció social pot lliurarse al poble de la miseria, de la explotació, de la usura, etc., se fa una obra de justicia, necessaria però incompleta. Aquella frase tant coneguda:

«No solsament de pa viu l'home», inclou una veritat que hauria de tenirse continuament en compte. A mida que van millorantse les condicions del trevall,—augmentant el jornal, disminuint les hores de feyna, etc.,—el poble obrer sent no-

vés necessitats a satisfer; no 'n té prou de lo que consegueix, vol més, sempre més... Y es que totes aquestes millores econòmiques per sí soles, son massa transitories pera ferlo felíç.

Pera que l'acció sigui eficaç y durable, es precis cristianisarla fundament. Al mateix temps que doném pá al poble, hem de donarli vida, hem de donarli cristianisme, hem de ferlo bó.

Però, pera infiltrar l'esperit de Jesucrist y aumentar la fe y cristianisar les costums de la 'societat, es precis primer formamse a nosaltres mateixos y formar institucions pacíficament invasores qu'estiguin plenes d'espiritualitat. Es precis qu'aquestes institucions y aquets homes, tinguin de la vida y de la societat un verdader concepte; que tinguin el cor banyantse en les flames del Cor de Jesús, però que toquin de peus a terra. De lo contrari, fracassarán.

Hi han catòlichs plens de bona voluntat que voldrien cristianisar la societat com si's tractés de pendre per les armes una fortalesa. Voldrien arrancar la bandera de la irreligió y plantar ben alta la catòlica: aniquilant als enemichs de Crist, destruint els seus cenacles, oposant violencies a violencies, repressalies a repressalies, y extendre d'aquest modo la doctrina dolcíssima y pacífica del Crist... Y no veuen que lo que s'ha de conquistar son les ànimes, y les ànimes no admeten coacció; no se les guanya ab imposicions ni violencies, sinó ab l'ensenyança y l'amor.

El Papa ha senyalat ja mil vegades quina era aquesta institució capaç d'aportar a l'acció social tota l'espiritualitat que necessita. Es l'Ordre Tercera. Ella posseeix en el seu esperit sufficient virtualitat pera reformar als homes y als pobles. Ella en les curtes pàgines de la seva Regla te prou força pera formar verdaders terciaris,—aixó es, catòlichs de enteniment y de cor, apóstols pacífichs de la fe y la caritat,— y centres de vida intensament cristiana que difundeixin per tot arreu el calor de la seva caritat.

Probém de desenrotllar aquestes ideyes ab la concisió qu'exigeixen les minúscules dimensions de nostra FULLA SERÀFICA, començant per la formació del terciari.

Coneguent el P. St. Francesch, que la reforma de la societat devía començar per la del individu, digué un dia a

les innombrables persones que'l següien: «Jo vos faré una Regla y vos senyalaré la manera d'arreglar vostres vides, perfeccionar vostres obres y assegurarvos la salvació». Y en poques paraules va incloure un plan de perfecció admirable.

De les virtuts cristianes,—úniques que guiant y desenrotllant les més altes facultats religioses y morals del home, el perfeccionen y formen per complert,—St. Francesch va escullirne d'un modo especial dugues pera que fossin el fonament de la Regla de l' Ordre Tercera: la sobrietat y la caritat. «Els terciaris, diu, evitin el luxu extremat, observin la moderació que a cada hù correspongui segons el seu estat y no concorrin als espectacles profans perillosos. (Cap. II.-1 y 2). Evitin els excessos en el menjar y beure y no profereixin may paraules inconvenients, y injurioses. (Cap. II. 3.) Siguin exemplars, fomentin la vida de familia, mantinguin la pau y caritat y apaguin les discordies; socorrin als pobres y donguin el seu concurs a les obres bones.» (Cap. II.-8, 9 y 12).

En aquesta sobrietat y mortificació, ¿quí no hi veu una extraordinaria mina d'energíes? Elles normalisen la vida del home y el fan verdaderament lliure y capaç de l'actuació més intensa quan están animades de la caritat. *La caritat*: heus aquí la virtut característica dels fills de St. Francesch. Sobre totes les coses, caritat.

Y *la caritat*, com diu l'Apóstol, *es benigna, no s'irrita*, no desentona, ni usa paraules ofensives, ni dona mostres d'aversion personal. *Tot ho sofreix*, es tolerant, però ab aquella tolerancia que, com diu Balmes, «no es condescendencia culpable, sinó prudent flexibilitat que s'alcança ab la vista de les coses y 'ls homes...; es l'atinada práctica d'aquella regla de l'Apóstol, *tot per tots pera guanyarlos a tots*. ¡Qué irresistiblement atractiva es la dolcesa de la caritat! Per aixó el Serafi d'Assís cristianisava els pobles. No volia la destrucció del pecador; no s'irritaba contra l'incrédul, ab lo qual no se'n treu res, sino que ab una invencible y constant dolçura el convidaba a convertirse y a viure.

Quan aquestes virtuts encarnen y viuen en el terciari, fácil es concebir l'eficacia de la seva acció.

PATRÓ DEL MES

Santa Francisca Romana, Terciaria

(11 DE MARS)

Santa Francisca, nasqué a Roma l'any 1384. Molt jove encare, prengué l'estat de matrimoni y ingressá en l'Ordre Tercera a fi d'assolir la perfecció cristiana en mitj del mon. Ab una gran fidelitat y sollicitud cumplí els devers d'esposa y de mare als quals subordiná tots els exercicis de devoció. Un dia pera atendre al seu espós interrompé quatre vegades una oració que recitava, trovantla després escrita en lletres d'or en recompensa de la seva obediencia. Pera 'ls seus criats y dependents, pera tots els pobres de Roma, era més que tot una mare dotada de gran caritat. Després de la mort del seu espós visqué retirada entre les Oblates fins que morí en la pau del Senyor el dia 9 de Mars de 1440.

Devoció.—Procurar obsequiar durant aquest mes a Sant Joseph y a Santa Francisca pera que 'ns alcançin la gracia de cumplir degudament les obligacions del nostre estat.

Virtut del mes.—Fer les obres quotidianes *ben fetes*.

Floretes seráfiques.—«La dona cristiana deu estar disposada a interrompre y fins a deixar els seus exercicis de devoció, quan les obligacions y cuidados de casa seva reclamen sa presencia».

(*Sta. Francisca Romana*).

Indulgencia plenaria.—La poden guanyar els Germans, durant el present mes visitant l'Esglesia en que está establerta la O. T. en els dies següents:

Dia 5; St. Joan S. de la Creu, cf.—6; Sta. Coleta, vg.—9; Sta. Caterina de Bononia, vg.—11; Sta. Francisca Romana, terciaria.—19; Sant Joseph.—22; Sant Benvingut, cf.—24; B. Didach de Cádiz, cf.—25; Anunciació de Maria.—30; Bta. Angela de Fulgineo, vda., terciaria.—Ademés la poden guanyar en un divendres de Quaresma que cada hù pot escullir; en els demés divendres de Quaresma guanyarán 7 anys y 7 quarentenes de perdó.

LA MEDALLA QUE POT SUPLIR ALS ESCAPULARIS (1)

Respecte de la medalla que pot suplir als escapularis, s'han concedit per la Esglesia dos gracies distintes. La primera consisteix en que, qualsevol medalla de la Verge Santíssima be-

(1) Retirat del nombre anterior per excés d'original.

nehida per un sacerdot degudament autorisat supleix als cinch escapularis següents: del Carme, Dolors, Puríssima, Trinitat y Passió, sens detriment de cap de les indulgencies, privilegis o favors espirituals concedits a cada un de dits escapularis. Pera que aquesta medalla pugui suplir vàlidament a qualsevol d'aquets cinch escapularis es necessari que, al qui la porta, li hagin sigut imposats algùn o tots cinch escapularis per un sacerdot autorisat, y que's compleixin, en lo demés, totes les condicions y obres pies annexes a cada escapulari.

La segona gracia consisteix en que tota medalla que porti la imatge del Sagrat Cor de Jesús en una cara y de la Verge Santíssima en l' altre, si ha sigut degudament benehida, supleix a tots y a cada un dels escapularis aprobats per l' Iglesia, menos els de les Ordres Terceres, en la mateixa forma y condicions que la medalla dels cinch escapularis, aixó es: que cada escapulari que ha de ser substituït per la medalla, ha d' haver sigut imposat o vestit degudament a la persona que 's vol fer participant de tots els privilegis e indulgencies annexes a n' aquell escapulari, y ademés, que 's compleixi ab totes les altres obres y devocions que imposa cada escapulari de per sí. Més ben dit: la medalla, tan la dels cinch escapularis com la que'ls supleix tots, no dispensa de res més que de la molestia material d' haver de portar sobre les espatlles els escapularis de tela. Fora d' aixó, en tot lo demés s' ha de fer igual que si 's portessen els escapularis.

Pera que 's compregui millor l' alcans d' aquesta segona gracia traduhirém un petit paragraf del Decret del Sant Ofici de 16 de Desembre de 1910 en el que, en nom del Sant Pare, se concedeix aquesta gracia. Diu aixis: «Tots els fidels que tingan vàlidament imposats o que hagin d' imposarse en endevant, un o molts dels verdaders escapularis aprobats per la Santa Seu (menos els que son propis de les Ordres Terceres), en lloch d' aquests escapularis de tela, tan si 's tracta d' un com de molts, poden desde ara portar al coll, o d' altre manera decent, una sola medalla, ab la qual, cumplint les condicions propies de cada un dels escapularis, poden participar de tots els favors espirituals (hasta del *privilegi* anomenat *sabbati*, del escapulari de la Verge del Carme); y guanyar totes les indulgencies concedides a cada un dels escapularis».—No pot ser més clar.

Després senyala de la manera qu' ha de ser la medalla y de qui la pot benehir. Lo primer ja ho hem dit més amunt; en quant a lo segon, podran benehir aquesta medalla tots els qui tinguin facultat pera benehir els respectius escapularis, guar-

dant els límits, clàusules y condicions de la primitiva facultat, y precisa que la medalla rebi tantes benediccions quants siguin els escapularis que ha de suplir, excepte si 's tracta del qui té la facultat especial per els cinch escapularis que ab una sola benedicció els abarca tots cinch.

Ja que portant una d'aquestes medalles benehides se guanya igual que ab els escapularis de tela ¿es aconsellable que tothom y sense cap rahó que ho justifiqui deixi els sants escapularis pera substituirlos per la medalla?

Desde 'l moment que 'l Sant Pare ha manifestat en aquest decret del St. Ofici de 16 de Desembre de 1910 que *desitja vivament que 'ls fidels continuïn portant els escapularis que tenien imposats fins ara* resulta evident que està molt més conforme al esperit de la mateixa Iglesia la pràctica molt recomanable d'aquelles persones que, prescindint dels privilegis de la medalla, han volgut continuar portant els mateixos escapularis. Però de cap manera se pot dir que 'ls qui, per la comoditat o la netedat o la major facilitat que l'us de la medalla proporciona, han preferit portarla en lloch dels escapularis, deixin de guanyar ni un sol dels privilegis o de les indulgencies concedides als respectius escapularis.

La mateixa Congregació del Sant Ofici ha publicat a'gunes aclaracions sobre aquesta qüestió per les que 's desprén que la facultat de benehir la medalla dels cinch escapularis, que ara alguns tenen concedida per espay de cinch anys, acabat el primer quinqueni no 'ls hi serà prorrogada; quedant, de llavors endavant, només permanent la facultat concedida últimament de benehir les medalles del Sagrat Cor y de la Verge pera suplir a tots els escapularis. Però aixó no vol pas dir que les medalles que hagin sigut benehides durant el quinqueni perdin després del mateix el seu valor, puig que l'efecte de la benedicció es permanent encara que la facultat del que beneheix siga tant sols temporal.

Resumint, convé tenir presents quatre coses: *primera*, que una es la facultat de benehir les medalles de la Verge pera els cinch escapularis y altre la de benehir les medalles del Sagrat Cor y de la Verge pera tots els escapularis: aquella finirà després del primer quinqueni, aquesta durará tan com durin les facultats que cada sacerdot tingui pera imposar els respectius escapularis. *Segona*, que ni una ni altre medalla serveixen pels escapularis de les Ordres Terceres. *Tercera*, ab una y altre se poden guanyar totes les indulgencies y privilegis sens exceptuar

els del escapulari del Carme. *Quarta.* que, quant no hi ha causa rahonable, es preferible y més piadós continuar portant els mateixos escapularis de tela.

P. J. DE BESALÚ.

VARIETATS

Sobre l' Abstinencia.—Tots els dubtes que l' any passat se varen suscitar ab motiu d' una consulta del Sr. Bisbe de Girona sobre la lley d' abstinencia y promiscuació, han quedat resoltos per una nova consulta feta per el Sr. Bisbe de Barcelona a la Sagrada Congregació del Concili.

Segons lo contestat al Sr. Bisbe de Barcelona, convé tenir present que:

Primer.—Se pot menjar sopa o caldo de carn ab peix, o salsa de peix ab carn en tots aquells dies de Quaresma que, per virtut de la Butlla, queda dispensada la abstinencia; porque aixó no es promiscuar. Però no 's pot pendre sopa o caldo de carn el divendres de Quaresma y demás dies de rigurosa abstinencia, porque son dies de fer magre y el caldo no es magre.

Segon.—Se poden arreglar o condimentar les viandes pera la colació, en dies de dejuni, ab ll'ort o greix per comptes d' oli, sempre, menys els divendres de Quaresma y demás dies de rigurosa abstinencia.

Tercer.—A Espanya no es lícit menjar peix, ni en petita quantitat, en la colació en dies de dejuni.

CRÓNICA

Vetllada solemne.—Ho resultá per molts sentits la que dedicaren a la antiga Compatrona dels Caputxins catalans Santa Eularia, els terciaris de Sarriá el dia 12 de Febrer en el local de la «Joventut Tradicionalista» de aquella ciutat.

Entre altres treballs que mereixeren estrepitosos aplaudiments al esser llegits, sobressurt el discurs de la il·lustrada escriptora y distingida terciaria, Na Dolors Moncerdá de Maciá sobre l' *Apostolat de les Terciaries*, que ja tindran ocasió de saborejarlo els llegidors de la FULLA.

L' *Orfeó Seráfich* va executar admirablement un escullit repertori.

Nova Congregació de la V. O. T.—El dia 12 de Febrer quedá inaugurada la V. O. T. en la iglesia de Ntra. Sra. de Pompeya dels

PP. Caputxins de Barcelona. El *Boletín Dominical* que tan acertadament redacten els PP. de aquella nostra Residencia ho relata en aquesta forma:

«En el pasado domingo quedó inaugurada y establecida en esta iglesia, con la benévola bendición del dignísimo Prelado que gobierna la diócesis, Excmo. é Ilmo. Dr. Laguarda, y cumplidas las formalidades de rito, la Venerable Orden Tercera del Seráfico Padre San Francisco, habiendo sido cuarenta y tres, entre señoras y caballeros, los que recibieron el santo escapulario y el cordón, reanudando aquellas antiquísimas tradiciones de Barcelona, tan devota al Seráfico Patriarca. Cuando la ciudad no pasaba de sesenta mil almas, había llegado a contar más de ocho mil terciarios en su seno; y las procesiones mensuales de los Terciarios por el barrio del Dormitorio de San Francisco y Nueva de San Francisco, eran famosas y señaladas, pasando siempre de seis mil el séquito de Hermanos y Hermanas. Además existían otras Hermandades en otros puntos, también numerosas, en Santa Madrona, Paz, Plaza Real y Rambla de Capuchinos, en Monte-Calvario y en el Desierto de Sarriá».

Sia la enhorabona y que la Verge Santíssima de Pompeya prengui baix el seu amparo aquesta nova Congregació de fills del Seràfich Pare.

Exercicis —Desde el 19 al 26 de Febrer han celebrat ab extraordinaria concurrencia y exemplar devoció els sants exercicis el terciaris de Ntra. Sra. de l' Ajuda y Hospital de Santa Creu de Barcelona.

Els sermons foren predicats per el Rvnt. P. Director, P. Jascinto de Barcelona y el P. Pius d' Igualada. Tots dos estigueren molt inspirats en l' elecció y desenrotlló dels temes.

També celebraren exercicis, y santa Visita, desde el 12 al 19, els terciaris del Collell. Per excés d' original hem de guardar per el mes entrant el parlar del resultat de dita Visita.

Necrologia.—A Banyoles han mort cristianament les terciaries Carme Plana y Francisca Ferrer, les dos solteres.

Al Collell també ha mort la terciaria Francisca Horts, Vda. de Torrent.

¡Deu les tingui en la gloria!

Llibres y Revistes

—*Los Siete Domingos á San José*, por el P. Pelegrín de Mataró.—Forma part de la *Biblioteca Franciscana* que ab tant d'acort han vingut publicant nostres germans de Sarriá. El llibret dels Set Diumenges no pot deixar de tenirlo cap devot del Sant Patriarca.—El tenim en nostra Administració a 25 céntims l' exemplar.

—*Hogar y Escuela*.—Es una interessant ilustració quinzenal dedicada a les criatures. Per els números que hem anat rebent podem dir que compleix perfectament el seu objecte d' instruir y educar a les criatures divertintles.—Val 2.⁵⁰ pesetes l' any. Administració, Caspe, 32.

—*D' Enhorabona*.—Acabám de rebre l' *Almanaque de la prensa católica para 1911*, obra del entusiasta grupo de propagandistes de *Ora et Labora*. El recomaném a tothom però sobre tot als catòlics d' acció y als centres de propaganda.—Se ven a 50 céntims exemplar.

—*Bulletí del Centre Moral Eulariench*.—Publicació mensual.

AB LES DEGUDES LLICENCIES

ADMINISTRACIÓ: CONVENT DE PP. CAPUTXINS, OLOT

Imprempta de Successors de Joan Bonet.—1911.